

МОВА І СТАТЬ

- Від 70-х років ХХ ст. активізувалися гендерологічні дослідження в європейській та американській соціолінгвістиці.
- Суть соціокультурної природи гендеру як соціальної статі полягає в тому, що він є ідеологічним конструктом, який акумулює уявлення про те, що означає бути чоловіком або жінкою в тій чи тій культурі.
- Лінгвістична гендерологія співвідносить мову з особистістю за ознакою соціальної статі.

- Л. Ставицька: сучасна лінгвістика переживає своєрідний «гендерний бум», а тому можна і слід говорити про накопичені ідеї, напрями пошуків та експериментів, маючи на оці становлення української лінгвістичної гендерології, бо гендер як ніяке інше соціолінгвістичне поняття, закорінений в умови життя, реалії, норми і традиції певної культури

- Гендер (справедливо!) - поняття міждисциплінарне. Цей термін виник у Великобританії, і в перекладі з англійської мови *gender* дослівно означає граматичний рід – чоловічий, жіночий, середній.
- Із часом це поняття почало означати соціостатеві характеристики статі з властивими їй характерними особливостями способу життя, вчинків, задумів і прагнень тощо.
- Гендер стосується не тільки окремих індивідів – чоловіків та жінок, а й визначає стосунки між ними як «соціально-демографічними групами» та гендерні відносини у всій сукупності – те, як втілюються в життя «соціальні ролі жінок і чоловіків», як вони вибудовуються в суспільних відносинах

- Більшість дослідників спирається на визначення, згідно з яким **гендер** – це «сукупність соціальних і культурних норм, які суспільство приписує виконувати людям залежно від їх біологічної статі».

- У лінгвістиці - три типи конструювання гендеру:
- – нормативний (прагнення відповідати гендерним нормам та очікуванням соціуму);
- – маніпулятивний (експлуатація стереотипних ознак «чоловічого» та «жіночого» в мові для досягнення певної комунікативної мети);
- – креативний (ситуативно – специфічне конструювання гендерної ідентичності з використанням нестандартних мовних маркерів чоловічності та жіночності)